

ДО

**ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

Отговори на въпросите на г-н Атанас Ценов – прокурор във ВКП
от Николай Любенов Димитров – кандидат за избран член на Прокурорската
колегия на ВСС

1. Не считам за необходимо и не бих подкрепил промени в правилата за избор на членове на ВСС, с които се въвежда ограничение за избор на действащи магистрати от парламентарната квота. Няма пречка да бъдат избирани от парламента за членове на ВСС лица, които отговарят на законовите условия и не са магистрати. Но не може в закона да се ограничават пасивни изборителни права, тъй като това е дискриминация на професионална основа и противоречи на Конституцията на РБ.
2. Не бих подкрепил предложение за законодателни промени, предвиждащи председателите на ВКС и ВАП и главния прокурор да не са членове на ВСС. Като най-висши административни ръководители в Съдебната система те следва да имат право да участват във вземането на решенията, касаещи състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи, финансовото и техническото им обезпечаване.
Бих подкрепил предложение за законодателни промени, предвиждащи председателите на ВКС и ВАП и главния прокурор да бъдат избирани пряко от общите събрания на съдиите и прокурорите. Това е най-демократично и би било в съответствие с избора на членове на ВСС от Съдебната власт. *Vox rópulí vox Déi*. Следва обаче да се предвидят и механизми относно кворума, които да предотвратят възможността за лобиране и решаване на избора от по-големите по численост прокуратури.
3. Не бих подкрепил промени в правилата относно конкурсите за повишаване, предвиждащи въвеждане на ограничение за участие в конкурс за повишаване само непосредствено до по-горестоящото ниво. Първо, защото така биха се ограничили правата на колегите от низовите

структури и второ, така биха възникнали трудности с попълването на незаети щатни бройки. Аз съм за това да се предвиди, при други равни условия, кандидатите, които са от по-горестояща прокуратура да имат предимство пред тези от долустоящите такива, но не и да се забранява участие в конкурси в зависимост от това в кое ниво на прокуратурата магистратите работят в момента. Аз съм за провеждане на конкурси не общо за всички районни, респ. окръжни и апелативни структури, а само за конкретната прокуратура, в която има свободни места. Аз съм за децентрализиране на конкурсите при единен утвърден стандарт при провеждането на конкурсите.

Не подкрепям идеята за цялостна отмяна на чл. 193, ал.6 ЗСВ, а само за намаляване размера на срока от 9 на 3 месеца. Следва да се отбележи, че въвеждането на това правило е продиктувано от бавното провеждане на конкурсите. Ако бъдат ускорени процедурите по провеждане на конкурсите, /с приемането на идеите от горепосочената точка и с опростяване и ускоряване на атестирането/, приложението на разпоредбата на чл. 193, ал.6 ЗСВ би било ограничено значително.

4. Бих подкрепил предложение за промени в правилата относно командироването, предвиждащи премахване на възможността за безсрочно командироване на незаети щатни бройки. Следва отново да се посочи, че този проблем също е породен изцяло от бавното провеждане на конкурсите за повишаване. Считаю, че командироването следва да се извършва само при доказана служебна необходимост и при спазване на определени условия и ред. Изрично следва да се формулират основанията за командироване, като се повишат изискванията към командированите магистрати – да са с безупречни и безспорни качества, с необходимия професионален стаж и опит. Намираю, че следва да се предвиди срок за командироване, но той не може да бъде по-малък от една година. Всяка работа има своите специфики и следва да се предостави възможност за тяхното овладяване и пълноценно участие в структурата, в която е командирован магистрата.
5. Въпросът за щатната численост е много важен и сложен. Към него следва да се подхожда изключително внимателно и след много подробен анализ. Не съм привърженик на безцелното разкриване на нови щатове. Следва да има оптимизиране на щатната численост на прокуратурата. Много изследвания показват, че българската прокуратура е с една от най-големите числености в Европейския съюз. Когато има доказана необходимост от откриване на щатни бройки в дадена прокуратура, това следва да е за сметка на незаета щатна численост или за сметка на щатна

бройка от друга прокуратура, която работи при натовареност под средната за страната. Ключов и много важен е въпросът за натовареността. Всяко откриване на щатна бройка следва да е съпроводено с ясна и подробна аргументация, основана именно на база натовареността. За да се избегне откриване на щатни бройки с цел командироване на „удобни“ магистрати, е необходимо откриването на съответната щатна бройка да е съпроводено винаги и с решение за откриване на конкурс за повишаване в длъжност.

6. Считам, че административните ръководители имат пълното право сами да изберат своите заместници. Това право произтича от поетите от тях ангажименти и взаимното доверие, което е необходимо в един управленски екип за постигане на поставените цели. Налице са случаи, когато и административни ръководители от по-нисши звена в прокуратурата се назначават за административни ръководители на горестоящи прокуратури. Това се налага най-често поради липсата на кандидати от съответната структура, както и от липсата на достатъчен стимул, гаранции и възможност прокурори от горестояща прокуратура да се кандидатира за административни ръководители на низови структури. Считам, че следва да се повиши конкуренцията и да се избират за административни ръководители най-достоините и най-подготвените. Действително, когато административните ръководители предлагат за свои заместници прокурори от долустоящи прокуратури е налице повишаване без конкурс. Налице е колизия между правото на административния ръководител да избере сам своя екип и справедливостта и честното отношение, както към прокурорите от долустоящата прокуратура, така и към прокурорите от съответната горестояща прокуратура. Считам, че следва да се намери необходимия баланс. Абсолютно правилно е заместниците на административния ръководител да са от прокуратурата, която оглавява. Възможно е обаче, избрания административен ръководител да не може да предложи за свои заместници прокурори от съответната прокуратура, която оглавява по една или друга причина – някои на които е предложил са отказали, а с други не желае и не може да работи в екип. Тогава единствената възможност е да предложи за свои заместници прокурори от други структури на прокуратурата. Тези случаи следва да бъдат изключение и то само за един заместник. За всеки отделен случай следва да се преценява дали е налице заобикаляне на конкурсите или е породена необходимост. Предложението на административния ръководител следва да е обосновано и много добре мотивирано. Считам, че би било разумно да се предвиди законодателно изменение, с което да се предостави възможност на общото събрание на

прокурорите от съответната прокуратура да даде становище по предложението на административния ръководител за негови заместници – по аналогия с чл. 168, ал.2 от ЗСВ. Окончателната преценката следва да се направи от Прокурорската колегия на ВСС след задълбочена проверка и при пълна прозрачност.

7. Бих подкрепил предложение за законодателни промени на правилата за избор на административни ръководители, предвиждащи номиниране на кандидатите от общото събрание на съответната прокуратура и изискване на минимален стаж на кандидатите в същата. Това би съответствало на правомощията дадени на общите събрания на съдиите в чл. 169, ал.3 от ЗСВ. Относно заместниците, считам, че изключително право на административния ръководител е да ги номинира. Считам, че било разумно да се предвиди възможност общото събрание на съответната прокуратура да даде становище по направената номинация на административния ръководител за негов заместник.

С уважение:

Николай Любенов